

6. Jun. 1830

FACTS

Date:

6. Jun. 1830

Page number:

Dagbog A, side 9 recto, 8 recto samt 9 verso – 10 recto

Mentioned people:

Charles Emil Agier

H.C. Andersen

Selma Henriette Dirckinck-Holmfeld

Karen Christiane Faye, f. Stockfleth

Maren Svinth Lindahl, f. Olsdatter

Idalia Frederikke Pauline Lüttichau, f.

Dirckinck-Holmfeld

TRANSCRIPTION

Søndag Morgen den 6te

fortsatte jeg tilligemed Andersen,¹ som havde anmodet mig om en Plads paa Vognen, Veien til Viborg; men kjørte først en Smule ir i Randers Gader, da flere vare spærrede formedelst Brolægning. Det var ganske smugt Veir, da vi kjørte ud bemærkede jeg imidlertid ved Morgenbelysningen, hvad jeg ikke saavel havde seet om Aftenen forud, at Randers kunne tilbyde flere behagelige Situationer, især forekom det mig at Veien hvorpaa vi kjørte afgav et meget godt Punct. Endnu var Egnen meget behagelig; da man afvexlende saa Marker og Bakker hvorigennem Gudenaee slynger sig som her imod min For- •8 recto• ventning er smal og deelt i flere smaa Grene; men jo længere man kommer frem mærker man at man kommer til en forandret Jordbund, idet der hyppigere viser sig Bakker aldeles bevoxede med Lyngvæxter. Der gives imidlertid paa den hele Vei fra Randers til Thiele [overstreget: flere] [vide] Udsigter der bære et Præg af Storhed, som er aldeles forskjellig fra det man har i Siælland. Et Parti paa denne Vei som fremspringe som en Øe i Ørken er Omgivelserne af Fussing, med den derved liggende Mølle Søe og Skove. I en Kroe ½ Miil herfra nøde vi saa at sige det første iydske Maaltid idet vi bleve tracterede med Brød af en paafaldende Mørkhed, man sagde os at Aarsagen var et Slags Klinte, som forresten var uskadeligt. Efter at have kjørt over et Stykke ægte Hede hvori Veiene næsten bleve borte ankom vi igennem Svinestien •9 verso• til Thiele [KI 12½] hvor vi bleve meget artig modtagne af Frue Lüticov² samt Frøken S Dircink.³ Da vi havde spiiist til Middag og beseet Kirken fortsatte Andersen Veien til Viborg, og for at sikre mig en bedre Befordring fra Skive til Thisted medgav jeg Frue L.⁴ Karl, som i det Hele syntes at være en ægte Jyde, et Brev [overstreget: med] til Tante Faye.⁵ Da Veiret om Eftermiddagen var slet blev jeg nødt til for det meste at holde mig inde; [overstreget: ikke desto mindre] [og] gjorde jeg Bekjendtskab med Forvalter Agier⁶ en net og som det synes solid Mand, og besaae siden paa min egen Haand Koestalden hvor man var ifærd med at malke, ved hvilken Leilighed en stor Deel Katte paa Kanterne af Malkebøtterne holte et ypperligt Maaltid, det var sagde Pigerne en gammel Ret som de gjorde gjældende. Om Aftenen tog jeg mit Værelse i Besiddelse som paa det netteste og komodeste var arrangeret; en Tjener med et Par drabelige Knebelsbarter trak mine Støvler af og spurgte om jeg havde mere at befale med, da man jo næsten kunde blive bange •10 recto• for saa drabelig en Karl fandt jeg det raadeligst at betakke mig for hans videre Tieneste. Her er i dette Værelse en superbe Seng med Madrasser og Tæpper over, og, hvad der er det aller bedste den har næsten min Længde.

---

¹ H.C. Andersen.

KILDER TIL DANSK KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

² Idalia Frederikke Pauline Lüttichau, f. Dirckinck-Holmfeld.

³ Selma Henriette Dirckinck-Holmfeld, søster til fru Lüttichau.

⁴ Maren Svinth Lindahl, f. Olsdatter, som havde stillet sin karl og vogn til rådighed for Rørbye.

⁵ Karen Christiane "Kassa" Faye, f. Stockfleth, Rørbyes møster.

⁶ Charles Emil Agier.

for saa trodsly, nu End seeth og ert raadeligst 10
ballede mig for seer udværd Komme. Inden i dte
Aforvalp hu Jugerte Dany med Medrafsung lagge
over, og spad der nu det eller borte der for resten
min Doyde. Jeg braf Sammen om den nesten Morgen
med Aforvalp 289, nu tid som de falye sande bafstand
og efter at vi anspindt det sande røstlagde Hæirub,
som andre indtalen at uben ubesagely, lige vi Med
det er og foratogs nu Dgaffrationen balm overlagge
de lille Doy, Gnofta man for en uoygt med dte
syf om Hæirub Dæ og de dtekil grundfunde Juntion.
Naar man Lummendel Gaudes om Guden for
Lauders fælle man alle hve at uben bafstand sig
i Morfaden af seer fælle Situation med som der gi
and i dte helle Doy med den dtekil forværd dte, og
af seer tid vad de fælle Doyde fund med Doyf
min Gaudesforværd, fælleflædt der nu en forværd
gæde dte som fælle Medafstedet bafstand at be
spinduly dte fælle som der for veyde Aar det
bafstand dte, idet anspand fælle hysforværd
summan og gæde fælle tid blæ fælle bafstand